

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Philippica I

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

ἡλικίας καλῶς ἔχειν δοκῆ, χρόνον τακτὸν στρατομαρτυρίας, μὴ μακρὸν τῆτον, ἀλλ' ὅσον αὐτῷ δοκῆ καλῶς ἔχειν ἐν δευτέρῃ ἀλλήλοισι. τοῖς δ' ἄλλοις, ξένοις ἐν καλῶς καὶ μὴ τούτων ἰσότητας δευτέρῃσι. καὶ τούτων πενήτηκοντα ἀθλιωταῖς τουλάχιστον, ὡς περ τοῖς πεζοῖς τὸν αὐτὸν τρέπον στρατομαρτυρίας, καὶ ἰππομαρτυρίας τούτοις εἶναι. τί ποῦς τούτοις ἐπὶ ταχίας ἑπίσεις δεκά. δεῖ γὰρ ἔχοντες ἐκείνου ναυπηκόν, καὶ ταχειῶν ἑπιπέσον ἢ μῖν, ὅπως ἀσφαλῶς ἢ δύναμις πλείη. πόθεν δὲ τούτοις ἢ ἑσπῆ ἡγήσεται; ἐγὼ καὶ τῆτο φράσω καὶ δείξω. ἐπειδὴν, διότι πηλικυτῶν ἀποχρῆν οἱ μὲν τῶν δυνάμων καὶ πολιτῶν τοῖς στρατομαρτυροῖς εἶναι καλῶς, διδάξω. τσαυτῶν μὲν, ὡς ἀδρες ἀθλιωταῖς δευτέρῃσι ταύταις, ὅτι οὐκ ἐν νῦν ἢ μῖν προεῖσαται δυνάμει τῶν ἐκείνων ἀφ' ἑσπῆ ἡγήσεται, ἀλλὰ λησύνειν αἰσῶν καὶ τούτων περ ἑσπῆ τῆσιν παλιεῶν χηρῶν τῶν περ τῶν οὐ τοῖνυμ, οὐδ' ἑσπῆρον αὐτῶν, οὐ γὰρ ὅτι μισθὸς οὐδ' ἑσπῆ, οὐδ' ἐπαντελῶς ταπεινῶν εἶναι. πολίτας δὲ παρεῖναι καὶ συμπλεῖν δεῖ ταύταις καλῶς, ὅτι καὶ ποῦς ἐσπῆ ποῦς ἀκούσας ξηρῶν ἑσπῆ ἐν κορυφῇ τῶν πόλιν, οὐ πολὺ στρατὸς ἢ γαίτο, καὶ ἰφικράτης, καὶ χεβρίας, καὶ ἄλλοι τινές, καὶ ὑμεῖς αὐτοῖς συστρατεύεσθαι. καὶ οἶδα ἀκούων, ὅτι λακεδαιμονίους, ἀφ' ἑσπῆ τῶν μισθῶν ὑμῶν, ἐνίκων οὗτοι οἱ ξένοι, καὶ ὑμεῖς μετ' ἐκείνων. δεῖ οὐδ' αὐτὰ καὶ αὐτὰ τὰ ξηρῶν ὑμῶν στρατεύεσθαι, τοῖς φίλοις νικᾶ, καὶ τοῖς συμμάχοις, οἱ δὲ ἐσπῆ μίξους τῆσιν δόσιος γερῶσι. καὶ ἀφ' ἑσπῆ τῶν πόλεως πόλεμον, ποῦς ἀρτάβαζον, καὶ πανταχοῦ μισθῶν οἱ ἑσπῆ πηλικυτῶν. ὁ δὲ στρατηγός, ἀκούσας δὲ ἐκείνων, καὶ ὅτι ἀρχὴν, καὶ διδόντα μισθόν. τί οὐ καλῶς; τῶν ποῦς ἀφ' ἑσπῆ ἀρτέβαζον, καὶ τῆσιν στρατηγῶν, μισθὸν ποῦς σπῆσας, καὶ στρατῶν οἰκείους ὡς περ ἐπόπτας τῆσιν στρατηγῶν τῶν ἀφ' ἑσπῆ τῶν πόλεως. ἐπὶ νῦν γὰρ, γέλως ἐσπῆ ὡς χεῖρα ταῖς ποῦς ἀφ' ἑσπῆ. εἰ γὰρ ἐσπῆ τῶν ὑμῶν, εἰρήνῃ ἀρτέβαζον, ὡς ἀδρες ἀθλιωταῖς, καὶ οὐκ ἢ μῖν γὰρ, εἴποιτ' αὐτῶν, ἀλλὰ φιλιππῶν πολεμουμένων. καὶ ἐχειροτονεῖται ὅτι ὑμῶν αἰτῆσιν δευτέρῃσι καὶ στρατηγῶν, καὶ φυλάκων, καὶ ἰππομαρτυρίας δὲ οὐ οὗτοι ποῦς σπῆσας, πηλικυτῶν ἀφ' ἑσπῆ οὐκ ἐκπῆσθαι ὅτι τὸν πόλεμον; οἱ λοιποὶ τῶν ποῦς ἀφ' ἑσπῆ ὑμῶν μῖν ἑσπῆσας. ὡς περ γὰρ οἱ πηλικυτῶν τοῖς πηλικυτοῖς, εἰς τῶν ἀφ' ἑσπῆ χεῖροτονεῖται τοῖς ποῦς ἀφ' ἑσπῆ, καὶ τοῖς φυλάκων, οὐκ ὅτι τὸν πόλεμον. καὶ γὰρ ἐσπῆ, ὡς ἀδρες ἀθλιωταῖς ταξιαρχῶν παρ' ὑμῶν, ἰππομαρτυρίας παρ' ὑμῶν, ἀρχοντας οἰκείους εἶναι, ἢ ὡς ἀφ' ἑσπῆ τῶν πόλεως ἢ δυνάμεις; ἀλλ' εἰς τῶν λημῶν τῶν παρ' ὑμῶν ἰππομαρτυρίας δὲ πηλικυτῶν δ' ἑσπῆ τῶν πόλεως κτηματῶν ἀφ' ἑσπῆ οἰκείων ὑμῶν ἰππομαρτυρίας. καὶ τὸν ἀφ' ἑσπῆ μισθῶν ταύταις λέγω, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν εἶδει χεῖροτονημένον εἶναι τῆτον, ὅς τις αἰσῶν ἢ ἑσπῆ τῶν ταύταις μισθῶν ἢ γαίτο λέγεσθαι. τὸ ὅτι τῶν κτηματῶν πόσα καὶ πόθεν ἔσται, μάλιστα ποῦς ἀφ' ἑσπῆ, τῆτον δὲ καὶ περῶν. χηρῶν ταῖσιν, εἰ μὴ ἢ ἑσπῆ (σπῆσας τοῖς στρατομαρτυροῖς μόνον) τῆσιν δυνάμει ταύτη, τάλαντα ἐννῆκοντα, καὶ μικρὸν πη ποῦς. δεκά μὲν ναυσὶ ταχίας, τετταράκοντα τάλαντα, εἴκοσι εἰς τῶν ναῦν μισθῶν, τῆσιν μισθῶν ἐκείνων. στρατῶν δὲ διελκίσις, τσαυτῶν ἑσπῆ ἢ δεκά ἑκατὸς τῆσιν μισθῶν ὁ στρατῶν δραχμῶν σπῆσας λαμβάνει. τοῖς δὲ ἰππομαρτυροῖς οὐσιν, εἰς ἑσπῆ δεκά δραχμῶν ἑκατὸς λαμβάνει τῆσιν μισθῶν, δώδεκα τάλαντα. εἰδέ τις οἶσται μικρὸν ἀφορισμῶν, σπῆσας τοῖς στρατομαρτυροῖς ὑπάρχειν, οὐκ ὅπως ἐγὼ κεν. ἐγὼ γὰρ οἶδα σαφῶς, ὅτι εἰ τῆτον γαίτο, ποῦς ἀφ' ἑσπῆ τῶν λοιπῶν αὐτῶν τῶν στρατομαρτυροῖς

A deligendi vobis ætate videbuntur, qui certum tempus militent, non longum illud, sed quantum commodum esse videbitur, ut subinde aliis alij succedant. reliquos peregrinos esse iubeo: & cum his equites ducentos, quorum quinquaginta sint Athenienses minimum, eodem quo pedites modo militaturi, & equestres naues quibus hi utatur. Esto: quid ad hæc amplius? Celeres triremes decem. opus enim nobis est, cum ille classem habeat, etiam velocibus triremibus, ut tutè copix nauigent. Vnde igitur hæalentur? Ego & hoc dicam, & ostendam, postquam, cur tantulas copias satis esse putem, & ciues militare iubeam, doeuero. Tantulas, Athenienses, propterea quòd nobis nunc exercitum parare non licet, qui collatis signis cum eo dimiceret: sed latrocinari est necesse, & hac gerèdi belli ratione utendum primum. Quare nec immètas eas (nec enim stipendia & com meatus suppetunt) nec prorsus exiguas esse oportet. Ciues autem adesse, & nauigare vnà propterea iubeo, quòd prius etiam aliquando audio peregrinum aluisse Corinthi militem nostram urbem, cui Polystratus præfuerit, & Iphicrates, & Chabrias, & alij quidam, & vosmet ipsos vnàm militasse. & ut auditione cognoui, peregrini illi vobiscum coniuncti & vos cum illis. Lacedæmonios vicistis. Postquam autem ipsi peregrini per sese bella vobis obeunt, amicos vincunt & fœderatos hostes autem facti sunt maiores quàm expediret: & cum vix nostræ ciuitatis bellum attigerunt, ad Artabazum & quòuis gètium potius abeunt: imperator eos sequitur: non iniuria. neque enim is imperare potest, qui stipendia non foimit. Quid igitur iubeo? causas adimi & duci & militibus, mercede numeranda: & domestico milite velut eorum inspectore, quæ à duce geruntur, adiungendo. Nam ut nunc fit, ridicula est nostra rerum administratio. Si quis enim vos roget, Pacemne agitis Athenienses? Minimè verò nos quidem, dicturi sitis: sed cum Philippo bellum gerimus. Nonne verò creastis è vestris ciuibus decem centuriones, & duces, & tribunos, & magistròs equitum daos? Quid autem isti plus agunt vno viro, quem miseritis ad bellum? reliqui pompas vobis obeunt cum sacrificulis. Ut enim ij qui lateos fingunt, in forum creastis centuriones & tribunos, non ad bellum. An non oportuit, Athenienses, centuriones ciues, magistròs equitum ciues, magistratus domesticos esse: ut reuera essent copix ciuitatis? At in Lemnum vestro magistrò equitum nauigandum est: eorum autè qui pro nostræ vobis possessionibus præliatur, Menelaus est magistrò equitum. Neque hæc hominis reprehendi causa dico: sed à vobis eum creatum esse oportebat, quisquistan dem sit. Fortassis autem hæc rectè dici putatis: pecunia verò quanta & vnde comparanda sit, maximè audire cupitis. Id igitur sane expediam. Ea est pecunie ratio ratio, ut ad alendam hunc exercitum, & cibaria duntaxat militibus cõparanda, nonaginta sint talenta numerada, & paulò amplius: decè celeribus nauibus quadraginta talenta, vicenæ minx in nauè singulis mèsibus: militum duobus millibus totidè alia, ut duas singuli milites drachmas in mèsem pro cibariis accipiãt: equitibus ducètis numero, si tricenas drachmas in mèsem accipiant singuli, duodecim talenta. Si quis verò putat, commeatum paruo esse subsidio ijs qui militant: nõ rectè sentit. Ego enim compertum habeo, si hoc factum fuerit, ipsum exercitum è bello sibi reli-

Superioris consilij ratio.

Sermocinatio, qua Atheniensis ignavia ostenditur.

Pecunie quanta esse debeat.

b

res illius, Athenienses, ipsum bellum, modò aggre-
 diamur. Verùm si domi sedebimus, conuicantes
 audituri & criminantes inter se oratores: non fieri
 vlla ratione vnquam potest, vt quicquam ritè confi-
 ciamus. Nam, vt mea quidem fert opinio, quocun-
 que pars aliqua ciuitatis ablegabitur, tamen si tota
 non adsit: ibi & deorum & fortunæ beneuolentia
 nobis opitulabitur. Cùm autem imperatorem, & de
 cretum inane, & spes concionales mittitis: nihil à
 vobis feliciter geritur: sed vt hostes derident istius-
 modi expeditiones, ita socij metu emoriuntur. Non
 enim potest, nò potest fieri, vt vnus vit vnquam vo-
 bis ea conficiat omnia, quæ vultis: polliceri quidem
 & affirmare, & accusare hunc & illum licet. Sed his
 rebus omnia perierūt. Si enim dux miserorum merce-
 de fraudatorum militum succubuerit: qui verò de
 rebus illic ab eo gestis, ad vos ex hoc loco expedite
 mentiantur, extiterint: & vos ex auditu, quicquid in
 mentem venerit, temerè decreueritis: quid, quæso
 vos, expectandum est? Sed quòdnam istis malis re-
 medium inuenietur? Hoc: si vos, Athenienses, eos-
 dem designabitis & milites & testes actorum ducis:
 & vbi domum reuersi fuerint, iudices rationum re-
 ferendarum. Neque enim vobis audienda tantum
 vestra sunt, sed & coràm intuenda. Nunc eò flagitij
 ventum est, vt quique duces bis & ter capitibus cau-
 sam apud vos dicant, cum hostibus autem eorum
 nemo vel semel de vita dimicare sustineat: vtque
 plagiariorum & furum interitum honestè morti
 præferant. Malefici enim est, iudicium sententia con-
 demnatum emori: ducis, cum hostibus præliantem.
 Vestrum autem alij circumeuntes, cum Lacedæmo-
 niis agere dicunt Philippum, de Thebanorum euer-
 sione, & reipublicas diuellere: alij, eum misisse lega-
 tos ad regem Persarum: alij, oppida munire in Illy-
 riis: alij, suas quisque commenti fabulas, obabula-
 mus. Ego verò equidem existimo, Athenienses, e-
 brium esse eum rerum gestarum magnitudine, &
 eiusmodi somnia multa suo cum animo agitare,
 cùm quia videt neminem esse qui impediat, tum
 successibus elatum: non tamen ea sic agere instituis-
 se, vt qui apud nos sunt amentissimi, norint quid il-
 le sit facturus. Stolidissimi enim sunt isti nugatores.
 At si, his omissis, illud spectemus, hominem esse no-
 bis inimicum: & nostras nobis opes eripere: & lon-
 go iam iam tempore insolenter se gessisse: & qua-
 cunque sperauimus aliquem pro nobis esse acturum,
 ea, vt constat, contra nos esse omnia: & cætera
 in nobismet ipsis esse posita: & si nunc illic bellige-
 rare noluerimus cum eo: idem fortasse nobis hinc fa-
 cere necesse fore, hæc si statuerimus: & rectè sentie-
 mus, & inanes fabulas missas faciemus. Neque e-
 nim quæ sint futura, quarendum est: sed aduersa futu-
 ra (nisi rebus gerendis intenti fueritis, & fungi of-
 ficio volueritis) pro comperto habendum. Ego igitur
 nec vnquam aliàs ad gratiam loqui institui, nisi
 idem & profuturum vobis persuasum haberem: &
 nunc quæ sentio simpliciter omnia, sine vlla tergiver-
 satione liberè que sum elocutus. Velim autem, vt
 exploratum habeo, è re vestra esse, vt ea quæ optima
 sunt, audiatis. sic scire me, etiam fidelissimo suatori
 idem profuturum. Multo enim minus grauatè dixissem.
 Nunc, quanquam obscurum est, quidnam
 hinc consecuturus sim: tamen quia persuasum habeo
 hæc factu vobis fore vtilia, dicere institui. Vincat
 autem id, quod vobis omnibus profuturum est.

Necessario
ciuib. ipsis
militandi.

Peroratio
qua in sum-
mam argu-
menta col-
ligit: venia
petes liber-
tati oratio-
nis.

Ατοι καὶ ὁμοῦ οἰκοὶ, λοιδοροῦμεν ἀκούοντες καὶ ἀ-
 πωλώων ἀλλήλους τῶν λεγόντων οὐδέποτε οὐδὲν ἡμῶν
 οὐ μὴ γήρηται τῶν δεινόντων. ὅποι μὲν γὰρ αἰ οἰμαί, μέρες π
 τῆς πόλεως σιωποῦσα λῆ, καὶ μὴ πᾶσα παρῆ καὶ τὸ τῶν
 δεινὸν διδρῆς, καὶ τὸ τῆς τύχης ἡμῶν σιωποῦσα λῆται. ὅποι
 δὲ αἰ στρατηγὸν καὶ ψήφισμα κενὸν καὶ τὸς δὲ τὸ βί-
 ματος ἐλπίδας ἐκπέμψοιτε, οὐδὲν ἡμῶν τῶν δεινόντων γί-
 γνεται. ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ ἡμετέρας ἀπολαύουσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι
 τὸ δεινὸν τὰς δειεῖ, τοῖς τοιούτοις δεσποῖσι. οὐ γὰρ ἔστιν,
 οὐκ ἔστιν εἷνα ἀνδρα αἰ, διωθηθῆναι ποτε ταῦθ' ὑμῶν παρῆ-
 ξα ἀπανθ' ὅσα βούλεσθε. ὑποχέσθαι μὲν τοῖς, καὶ φῆσαι,
 καὶ τὸν δεινα ἀπάσαι, καὶ τὸν δεινα, ἔστι. τὰ δὲ παρῆ-
 ξματα, ἐν τούτων ἀπόλωλεν. ὅταν γὰρ ἡ τῆς μὲν ὁ στρα-
 τηγὸς ἀδελφῶν δεπομῶν ξένων. οἱ δὲ ὑμῶν ἀνὰ ἐκεί-
 νος οἰεῖ παρῆξ, παρῆξ ὑμῶν ψόδοι δεινὸν ῥαδῶς, ἐν-
 δεινὸν δὲ ὡσιν. ὑμεῖς δὲ ἐξ ὧν αἰ ἀκούσθητε, ὅτι ἂν τύχη βί-
 δίας ψήφισατε. καὶ καὶ παρῆξ ὡσιν. πῶς οὖν ταῦτα
 παύσεται; ὅταν ὑμεῖς, ὡ ἀνδρες ἀδελφῶν, τοῖς αὐτοῖς ἀ-
 ποδείξετε στρατηγῶν, καὶ μὲν τῶν τῶν στρατηγῶν μὲν,
 καὶ δικαστῶν, οἱ καὶ ἐλ δεινῶν, τῶν δεινῶν. οἱ γὰρ μὴ ἀ-
 κούσθαι μόνον ὑμῶς τὰ ὑμέτερα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρῆ-
 ξας ὄραν δεινῶν δὲ εἰς τῶν δὲ ἡκαί τὰ παρῆξματα ἀχρ-
 νης, ὡς τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὲ: καὶ εἰς κενῶν παρῆ-
 ξα ὑμῶν παρῆξ ὡσιν παρῆξ ὡσιν ἐχθροὶ, οὐδὲν οὐ δὲ ἀ-
 παξ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι παρῆξ ὡσιν τῶν τῶν, ἀλλὰ τὸν
 τῶν ἀνδραποδίσαι καὶ λαποδύσθαι δεινατον μᾶλλον ἀ-
 ερωῦνται, τὸ παρῆξ ὡσιν. κακούργου μὲν γὰρ ἔστι, κεν-
 δεινῶν δὲ ἀποδανῆν στρατηγῶν ὡς παρῆξ ὡσιν τοῖς πολεμίοις.
 ὑμῶν δὲ οἱ μὲν, παρῆξ ὡσιν, μὲν λακεδαιμονίων φασι φί-
 λιππων παρῆξ ὡσιν τῶν δεινῶν κατὰ λυσιν, καὶ τῶν πολι-
 τείας δεινῶν ἀν. ἡ δὲ ὡς παρῆξ ὡσιν πέτομφεν ὡς βασιλέα.
 οἱ δὲ ἐν ἡλυεῖσι πόλεις ταχίσειν. οἱ δὲ, λόγους πλάτ-
 τόντες, ἕκαστος παρῆξ ὡσιν. ἐγὼ δ' οἰμαί μὲν, ὡ ἀνδρες
 ἀδελφῶν, καὶ τῶν δεινῶν, ἐμῶν μεδῶν τὰς μετῶν τῶν
 παρῆξ ὡσιν, καὶ παρῆξ ὡσιν τῶν δεινῶν ἐν τῶν
 γὰρ μὲν τῶν ἐρημῶν τῶν κωλοσόντων ὄσθαι καὶ τοῖς
 παρῆξ ὡσιν ἐπημέν. καὶ μὲν τῶν γὰρ δεινῶν παρῆξ
 παρῆξ ὡσιν παρῆξ ὡσιν, ὡς τῶν ἀνεκτῶν τῶν τῶν παρῆξ ὡσιν
 εἰδῆναι, καὶ μέλλει ποιῆν ἐκείνος. ἀνοσιπταῖς γὰρ εἰσιν οἱ
 λορηποιοῦντες. ἀλλ' ἐν ἀφῆντες ταῦτα, ἐκείνος εἰδῆναι,
 ὅτι ἐχθροὶ ἀφῆντες, καὶ τὰ ὑμέτερα ἡμῶς ὄσθαι, καὶ
 χρονον πολὺν ὑβρεῖς, καὶ ἀπαντα ὅσα πᾶσι. τε ἡλπίσαι-
 μὲν πνα παρῆξ ὡσιν ἡμῶν, καὶ δὲ ἡμῶν ὄσθαι, καὶ τὰ
 λοιπὰ ἐν ἡμῶν αὐτοῖς ἔστι, καὶ μὴ νῦν ἰδέσθαι ἐκεί-
 πολεμῶν αὐτῶν ἐν δεινῶν ἴσως ἀγαρη ἀποσώμεθα τῶν παρῆξ
 εἰν ἂν ταῦτα εἰδῆναι καὶ τὰ δεινῶν ἐσομεθα ἐρημῶν-
 τες καὶ λόγων ματαίων ἀπηλαγμένους. οὐ γὰρ ἀτ τὰ ποτ
 ἔσθαι δει σκοπεῖν, ἀλλ' ὅτι παρῆξ ὡσιν, καὶ μὴ παρῆξ ὡσιν τῶν
 παρῆξ ὡσιν τὸν νοῦν, καὶ τὰ παρῆξ ὡσιν ποιῆν ἰδέσθαι-
 τε, ὡ εἰδῆναι. ἐγὼ μὲν οὖν, οὐτ' ἄλλοτε πᾶποτε παρῆξ
 χάριν εἰλόμην λέγειν, ὅ, π ἀμὴ καὶ σωσίσει ὑμῶν
 πεπεισμένος ὡ, καὶ τὰ ἀγνώσθαι, παρῆξ ἀπῶς οὐδὲν
 ὑποσεῖσθαι μὲν, παρῆξ ὡσιν. ἐβουλόμην δὲ ἂν ὄσθαι
 παρῆξ ὡσιν ὑμῶν συμφέροι τὸ τὰ βέλπεια ἀκούειν οἶδα, οὐ-
 πτος εἰδῆναι σωσίσει καὶ τῶν τὰ βέλπεια εἰπόντι. πολλὰ
 γὰρ αἰ ἡδῶν εἶπον, νῦν δὲ ἐπ' ἀδύλοισ οὐσι τῶν δεινῶν
 τῶν ἐμαυτῶν ἡρητομέτρεις, ὅμως ὅτι τὰ σωσίσει ὑμῶν

ἐὰν παρῆξ ὡσιν ταῦτα, πεπεισθαι, λέγειν, αἰ εἰδῆναι, νικῶν δὲ ὅτι πᾶσι ὑμῶν μέλλει σωσίσει.